

คำวินิจฉัยของ นายศักดิ์ เตชชาชาญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๒๖ - ๓๔/๒๕๕๕

วันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๕

เรื่อง ศาลแพ่งกรุงเทพใต้และศาลแพ่งส่งคำโต้แย้งของจำเลยในคดีหมายเลขดำที่ ๗๐๑๗/๒๕๕๓ หมายเลขดำที่ ๑๐๐๒๓/๒๕๕๓ หมายเลขดำที่ ๕๑๒๑/๒๕๕๓ หมายเลขดำที่ ๑๑๓๔๒/๒๕๕๓ หมายเลขดำที่ ๑๑๖๒๐/๒๕๕๓ หมายเลขดำที่ ๘๑๒๕/๒๕๕๓ หมายเลขดำที่ ๘๕๘๖/๒๕๕๓ หมายเลขดำที่ ๘๕๕๕/๒๕๕๓ และหมายเลขดำที่ ๑๑๒๕๔/๒๕๕๓ ตามลำดับ เพื่อยขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

ด้วยศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำร้องของจำเลย (นายวีระชัย เอื้อวิไลจิต) ในคดีหมายเลขดำที่ ๗๐๑๗/๒๕๕๓ จำเลย (นางอภิรพ พินทุ์ ที่ ๑ นายวีระชัย เอื้อวิไลจิต ที่ ๒) ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๐๐๒๓/๒๕๕๓ จำเลย (นายลิขิต หงส์ถาวรภักดิ์ ที่ ๑ นายพรชัย เจตยภักดิ์ ที่ ๒ นายวีระชัย เอื้อวิไลจิต ที่ ๓ และนายชัยพงษ์ ธรรมพิร์ ที่ ๔) ในคดีหมายเลขดำที่ ๕๑๒๑/๒๕๕๓ โดยจำเลยที่ ๓ เป็นผู้ร้อง จำเลย (บริษัท อีส จีโอ-ซิสเต็ม จำกัด ที่ ๑ บริษัท ซีวิล เอนจิเนียริง จำกัด ที่ ๒) ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๑๓๔๒/๒๕๕๓ โดยจำเลยที่ ๒ เป็นผู้ร้อง จำเลย (นายสุพจน์ ธีประพาสอัคร) ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๑๖๒๐/๒๕๕๓ และศาลแพ่งส่งคำร้องของจำเลย (บริษัท เพาเวอร์-พี จำกัด (มหาชน) ที่ ๑ นายวีระชัย เอื้อวิไลจิต ที่ ๒ และนายเสนอ ตระกูลสุข ที่ ๓) ในคดีหมายเลขดำที่ ๘๑๒๕/๒๕๕๓ โดยจำเลยที่ ๑ เป็นผู้ร้อง จำเลย (บริษัท ไทยเทคนิคก่อสร้าง จำกัด ที่ ๑ บริษัท ซีวิล เอนจิเนียริง จำกัด ที่ ๒ นายชัยวัล อัครศิริสุข ที่ ๓ นายสุเทพ เกริกกฤตยา ที่ ๔) ในคดีหมายเลขดำที่ ๘๕๘๖/๒๕๕๓ โดยจำเลย ที่ ๒ เป็นผู้ร้อง จำเลย (บริษัท อี.ที.เอ็ม. คอนส์ (๑๕๕๕) จำกัด ที่ ๑ บริษัท ซีวิล เอนจิเนียริง จำกัด ที่ ๒ นายชัยวัล อัครศิริสุข ที่ ๓ นางงามนิษฐ์ พงกกิจสมบัติ ที่ ๔ นายประเสริฐ อุดมมังกร ที่ ๕) ในคดีหมายเลขดำที่ ๘๕๕๕/๒๕๕๓ โดยจำเลยที่ ๒ ที่ ๓ เป็นผู้ร้อง จำเลย (บริษัท พรหมหาราชแผ่นดินทอง จำกัด ที่ ๑ บริษัท ซีวิล เอนจิเนียริง จำกัด ที่ ๒ นายชัยวัล อัครศิริสุข ที่ ๓ นายวรวิทย์ วีรบรรพษ์ ที่ ๔) ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๑๒๕๔/๒๕๕๓ โดยจำเลยที่ ๓ เป็นผู้ร้อง

รวมแก้คำร้อง เพื่อยขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ตริ และมาตรา ๓๐ จัตวา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม

โดยพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๔๘ หรือไม่ และการตราพระราชกำหนดดังกล่าว ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๔๘ หรือไม่

คำร้องทั้งเก้าคำร้อง มีข้อเท็จจริงทำนองเดียวกัน สรุปว่า โจทก์เป็นผู้ซื้อสินทรัพย์สินเชื่อธุรกิจ รวมทั้งสิทธิเรียกร้องของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกระงับการดำเนินการกิจการตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่เดิมของจำเลยจากองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ผู้ดำเนินการขายทรัพย์สินเพื่อชำระบัญชีของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ต่อมาโจทก์ได้มีหนังสือบอกกล่าวการรับโอนสิทธิเรียกร้องในหนี้สินของจำเลยจากบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว และได้ทวงถามไปยังจำเลยให้ชำระหนี้ แต่จำเลยไม่ชำระหนี้ โจทก์จึงฟ้องให้จำเลยชำระหนี้

จำเลยซึ่งเป็นผู้ร้องทั้งเก้าคำร้องยื่นคำให้การและโต้แย้งในส่วนที่เกี่ยวกับพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ๑ ว่า องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ไม่มีฐานะเป็นผู้ขาย และไม่มีอำนาจดำเนินการขายสินทรัพย์ สินเชื่อ และสิทธิเรียกร้องอื่นของบริษัทเงินทุนและบริษัทหลักทรัพย์ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ เพราะพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๐ เป็นกฎหมายที่จำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคลตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๘ แต่การตรากฎหมายดังกล่าวไม่ได้อ้างบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายอันเป็นการจำกัดสิทธิของบุคคล และแม้ในการตราพระราชกำหนด ๑ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ จะอ้างบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๘ ก็ไม่ได้ทำให้พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เป็นอันใช้บังคับได้ พระราชกำหนดทั้งสองฉบับจึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๔๘ เป็นอันใช้บังคับไม่ได้ตาม มาตรา ๖ ทั้งพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔ ซึ่งบัญญัติเพิ่มบทบัญญัติของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ คือ มาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ตริ และมาตรา ๓๐ จัตวา ได้บัญญัติขึ้นเพื่อรองรับการดำเนินการใช้อำนาจของ ปรส. แต่ก็ได้บัญญัติขึ้นโดยไม่คำนึงถึงสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินที่ได้รับความคุ้มครองตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการโอนสิทธิเรียกร้องและการขายทอดตลาด

อันเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง จำเลยจึงขอให้ศาลแพ่ง
กรุงเทพใต้และศาลแพ่งรอการพิจารณาคดี และเสนอขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๖๔

พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามคำร้องได้ระบุมাত্রาของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบัน
การเงิน ฯ ที่ได้แย้งว่า ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๔๘ อีกทั้งมาตราดังกล่าว
ของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ ที่จำเลยอ้างก็เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่
ศาลจะใช้บังคับแก่คดี และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรานั้น ๆ กรณีเป็น
ไปตามหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง จึงรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

พิจารณาแล้วมีประเด็นวินิจฉัย ๒ ประเด็น คือ การตราพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบัน
การเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑
ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๔๘ หรือไม่ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบ
สถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ตริ และมาตรา ๓๐ จัตวา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ขัดหรือแย้งต่อ
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๔๘ หรือไม่

พิเคราะห์แล้ว เห็นว่า ในส่วนที่เกี่ยวกับประเด็นที่ว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบัน
การเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖
และมาตรา ๔๘ หรือไม่ นั้น พิจารณาแล้ว เห็นว่า คำร้องทั้งเก้าคำร้องนี้ ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ
พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ซึ่งมาตรา ๒๖๔ บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา
วินิจฉัยในกรณีที่คู่ความหรือศาลอ้างว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ใช้บังคับแก่คดี ขัดหรือแย้งต่อ
ศาลรัฐธรรมนูญ แต่ผู้ร้องโต้แย้งเกี่ยวกับกระบวนการตรากฎหมายไม่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ โดยไม่ได้
โต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ดังนั้น ในประเด็นนี้ผู้ร้องจึงไม่มีสิทธิ
ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ได้

ส่วนประเด็นที่ว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๐ ทวิ
มาตรา ๓๐ ตริ และมาตรา ๓๐ จัตวา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๔๘ หรือไม่ เห็นว่า
ประเด็นนี้ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยไว้แล้วตามคำวินิจฉัยที่ ๒๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน
๒๕๕๕ ว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๐ ทวิ
มาตรา ๓๐ ตริ และมาตรา ๓๐ จัตวา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบัน

การเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และ
มาตรา ๔๘ จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยซ้ำอีก

อาศัยเหตุผลดังกล่าว จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้องทั้งเก้าคำร้อง

นายศักดิ์ เตชะชาญ
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ